

Den Grønne Trepartsaftale - Overvejelser

”Den Grønne Trepartsaftale” lægger op til en omlægning af arealanvendelsen i Danmark. Regeringen satser på en hurtig vedtagelse i folketinget, i løbet af efteråret, uden væsentlige ændringer i aftalen.

Men denne kolossale omstilling af det åbne lands anvendelse og udviklingen af landbrugssektoren i kalder på en grundig debat.

Vi mener at både DN´s frivillige, andre grønne organisationer, kommuner bør inddrages i planlægning, implementering og tilsyn med effektueringen af Trepartsaftalen.

Aftalen leverer hverken tilstrækkeligt på klimaet eller på biodiversitetens grundlæggende betydning for livet her på jorden.

Aftalen leverer således ikke på nedbringelse af CO₂, overholdelse af EU's vandrammedirektiv i 2027, eller overholdelse af målsætning om 30% urørt natur i 2030 iflg. Montreal Biodiversitetsaftalen af 2022.

Treparten anbefaler den laveste CO₂e afgift, på 300 kr./ton med indførelse i 2030. Dog med et fradrag, så afgiften reelt falder til kun 120 kr./ton. Dette er helt utilstrækkeligt for at sikre en nødvendig omstilling.

Det er tilmed hensigten, at provenuet fra en evt. afgift skal tilbageføres til landbruget for at understøtte udviklingen af klimareducerende, men aldeles usikre og tvivlsomme teknologier, som understøtter industrielle løsninger og sender regningen videre til os andre.

Befæster den intensive husdyr og planteproduktion

Aftalen lægger dermed ikke op til den nødvendige omstilling af det konventionelle landbrug, som er hovedansvarlig for forarmelsen af den danske natur, for drikkevandsforurening og for iltsvind i de danske fjorde, vandløb og kystområder.

Den gør heller ikke op med landbrugsloven af 2010 og 2015, som ophævede grænsen for jordbesiddelse og harmonikrav for antal af husdyr. Den understøtter ikke dyrkningsformer, der fremmer humusopbygning og kulstoflagring i jorden.

Der satses på kostbare eller uprøvede nye teknologier som biogas, pyrolyse og tilsætning til foder fx. Bovaer, GMO-afgrøder og CRISPR-teknologi.

Aftalen låser dermed Danmark fast i den nuværende klimaskadelige produktionsform, befæster det industrielle landbrug, reducerer ikke antallet af dyr, modarbejder overgang til økologi og leverer ikke på hovedformålet for aftalen.

Urimelig

Aftalen foreslår oprettelsen af en statslig fond på 40 mia. kroner til opkøb af 250.000 ha landbrugsjord til skovrejsning og til udtagning af 140.000 ha kulstofrige eller marginale jorde.

Derudover skal der oprettes en fond på 10 mia. til forskning og udvikling af en række nye teknologier, som nævnt ovenfor.

Ydermere foreslår den en nedbringelse af forskellige afgifter og gebyrer for den konventionelle svineproduktion, som tilskynder til vækst, selvom det modsatte er ønskværdigt.

Det bemærkes, at aftalen om rejsning af skov og udtagning af lavbundslande, allerede indgår i denne og tidligere regeringers grundlag, som dog mangler at blive implementeret, således vil blot 40.000 ha være nye lavbundslande.

Det er et urimeligt brud med princippet om at forureneren betaler, og er et incitament til at forsætte den nuværende destruktive produktionsform.

Utilstrækkelige og uhensigtsmæssige virkemidler

Det er uklart, hvilke reelle virkemidler, der skal lede frem til den nye arealanvendelse. Hidtidige aftaler baseret på frivillighed har beviseligt været utilstrækkelige. Ydermere sigter aftalen først på fuldførelse af skovrejsning ”frem mod 2045”. Aftalen tilgodeser de landbrug, der ikke omlægges eller foretager ændringer, og erstatter landbrug med biodiversitetsmæssig uinteressant produktionsskov.

Det fremhæves også i aftalen at værdiansættelsen af de udtagne jorde skal være på markedsbetingelser, hvilket fører til en stigning i jordpriser, som vil fortsætte trenden fra de seneste år, og som først og fremmest vil gavne pengeinstitutterne og de store jordbesiddere.

Stigningen i jordpriser har historisk ført til øget ejerkoncentration og monopoldannelse. Dette vil skade den nødvendige omstilling af landbruget i en mere alsidig og bæredygtig retning.

Det Danmarks Naturfredningsforening ønsker er stadig væk so

1. En massiv satsning på plantemad gerne finansieret gennem en aftrapning og omprioritering af støtten til den animalske produktion.
2. Fremme af en naturnær, vedvarende landbrugs- og skovbrugsproduktion, herunder en særlig opmærksomhed på opformering af humuslaget
3. En spekulationsfri jordpolitik, der dæmper jordpriserne og sikrer en demokratisk adgang til jord. Liberalisering af landbrugsloven af 2010 og 2015 skal tilbagerulles, og

der skal etableres en statsstyret jordfond, der faciliterer nye jordbrugeres adgang til landbrugsjord på favorable betingelser.

4. En demokratisk omstilling af jordbrug og skovbrug, herunder en national arealplanlægning, hvor Trepårtens forslag om en lukket korporativ struktur erstattes af en åben proces med inddragelse af lokalbefolkningerne.